

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Svend Aage Jensby gør opmærksom på, at dette jo er en ganske kompliceret lovgivning, og at den blev behandlet i løbet af et halvt år fra folketingsvalget i 1990 og frem til sommeren 1991. Jeg må minde hr. Svend Aage Jensby om, at der forud for det gik to ting, nemlig først at et udvalg afgav en meget tyk betænkning, hvor grundproblemstillingen var skitseret på udmærket måde, og dernæst at der blev fremsat et forslag her i Folketinget i efteråret 1990, hvortil der blev stillet en række spørgsmål, som senere skulle vise sig gav anledning til, at også ministeriet fremkom med ændringsforslag til loven.

Trods det blev loven efter folketingsvalget i 1990 genfremsat i uændret form. Der var ikke taget højde for en lang række af de spørgsmål, der var rejst. Det kunne man godt have gjort. Det kunne have bragt processen både for os og for dem udenfor, der kommenterer lovforslagene og dermed hjælper os til at gøre dem bedre, langt videre.

Jens Thoft (SF):

Jeg føler mig ligesom hr. Klaus Hækkerup ualmindelig uretfærdigt behandlet af hr. Svend Aage Jensby, for virkeligheden er den, at Skatteudvalget og jeg selv gjorde et kæmpearbejde for at afdække de stribevis af huller, der var i lovforslaget fra foråret 1991. Det betød da også, at der kom flere ændringsforslag, end der oprindeligt var paragraffer, ja, det var endda sådan, hvis jeg husker ret, at ministeren mellem anden og tredje behandling kom med seks ændringsforslag, og så kom han endda i sidste omgang med et par ændringsforslag uden for betænkningen. Det gik altså stærkt til sidst. Jeg mener på mange måder at det var udtryk for gedigent lovjaskeri, men det var ikke Skatteudvalgets skyld. Vi gjorde et kæmpearbejde for at sætte os ind i stoffet, og via den lange række af spørgsmål, vi stillede, fik vi fremtvunget en lang række ændringsforslag.

Men selv om der nu er tale om et utroligt kompliceret lovkompleks, har ministeren ikke fulgt forårets vedtagelser op med udsendelse af et cirkulære. Der er i dag ingen, der aner, hvordan loven – kompliceret, som den er – skal administreres. Jeg ved godt, at skattelove i almindelighed er vanskeligt stof for ikkespecialister,

men jeg vil gerne understrege, at kursgevinstbeskatningsreglerne selv for specialister er ren volapyk, og når man så ikke hjælpes med et cirkulære, gør det tingene umulige eller i det mindste overordentlig vanskelige at administrere.

Jeg synes, at det nye forslag er lige så uoverskueligt som det foregående. Tag bare ikrafttrædelsesbestemmelserne: Der må 11 forskellige ikrafttrædelsesbestemmelser til, for at dette lovforslag kan sættes i værk, og jeg vil vove at påstå – og det kommer jeg til om et lille øjeblik – at der er to af paragrafferne, der overhovedet aldrig nogen sinde træder i kraft, nemlig § 2 og § 9.

Jeg vil gerne ligesom sidste gang være støttepædagog for ministeren i udvalget, og jeg tilsiger naturligvis en saglig udvalgsbehandling; men da jeg er sikker på, at ministeren vil komme rendende med stribevis af ændringsforslag til dette lovforslag, er jeg ikke i stand til at give en endelig melding i dag.

Men lad mig kigge på nogle af de mere tekniske ting. Jeg er da enig i, at valutakursreguleringen skal ud ved koncerninterne fordringer – den har jeg faktisk også kritiseret i forbindelse med debatten i foråret – men den foreslåede måde er, så vidt jeg kan se, upraktisk. Det foreslås, at man bruger den oprindelige valutakurs, men hvad så med tab på tilgodehavender, som består af en mellemregningskonto el.lign. med varierende valutakurs ved etableringen, hvad gør man ved det? Man kunne eventuelt – og det skal så være et forslag til ministeren – bruge valutakursen ved tabskonstateringen, hverken mere eller mindre, så havde man dog et klart defineret tidspunkt, på hvilket man kunne beregne tabet.

Der er også efter min mening mening i, at finansielle institutioner skal kunne fratække tab på engagementer, også selv om de må overtage kundeselskabet. Det er, så vidt jeg kan se, godt nok, men så er det altså uden mening, hvis de fortsat skal sambeskatte med disse her selskaber. Hvis meningen er sambeskatning, mener jeg ikke, de skal have tabsfradraget. Derfor: ikke fradrag, hvis der ønskes sambeskatning, men det er i orden med fradrag, hvis der ikke etableres sambeskatning; begge dele går altså ikke.

Jeg synes, det er urimeligt, at der nu åbnes op for tabsfradrag på gamle låneforhold.